

POLITIČNO KADROVANJE – NAŠA KRONIČNA BOLEZEN

Primer Gašparja Gašparja Mišiča oziroma njegovega imenovanja na čelo Luke Koper, ni eksces, je simptom določenega stanja. Stanja, v katerem je sistemska in politična korupcija – kot posledica sprege političnih ter drugih ozkih interesnih skupin in elit pri upravljanju velikega dela slovenskega gospodarskega ter finančnega sistema – ključno prispevala k moralnemu in gospodarskemu propadu Slovenije, k poglobljanju nezaupanja ljudi v institucije pravne države in demokracijo ter k blokadi gospodarskega razvoja države.

Področje upravljanja družb v večinski lasti države (in na lokalnem nivoju občin) je v slovenski politični realnosti in ob relativno nizki kulturi korporativnega upravljanja izpostavljeno izrazitim tveganjem s področja sistemske in politične korupcije ter nasprotja interesov. Uveljavljanje osebnih, moralnih, političnih, odškodninskih ali kazenskih odgovornosti za ravnanja in opustitve, povezane z upravljanjem omenjenih družb, je skozi celotno zgodovino samostojne države skoraj ničelno.

Danes v finančnem in gospodarskem krču ne gre več za politični preužitek na škodo javnega interesa, v mnogih primerih gre za preživetje. Zato je »prerivanje okoli tega korita« tudi bolj očitno in bolj brutalno. Metodologija je enaka, le igralci na vrhu se občasno spreminjajo; skoraj brez izjeme so jo in jo še danes uporabljajo v vseh političnih

spektrih.

Na vse to komisija – poleg dela stroke – že daljša argumentirano in glasno opozarja, tudi s poročili in pismi vladam ter državnemu zboru. A do vsebinske razprave o rešitvah še nikoli ni prišlo. Od ustanovitve in pozneje razgradnje Agencije za upravljanje kapitalskih naložb, ki je sicer nesporno imela svoje pomanjkljivosti, ni ne prejšnja ne sedanja vlada storila ali dokončala nobenega dejanskega koraka, ki bi vzpostavil normativni in institucionalni okvir obvladovanja tveganj upravljanja s kapitalskimi naložbami države, ki so danes že splošno znana.

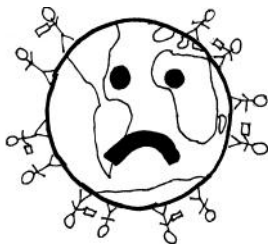
Komisija lahko ob zadnjih dogodkih zapiše le: politično kadrovanje v Sloveniji ni kaznivo dejanje, je odraz sistemske in politične korupcije ter izraz nizke stopnje politične in korporacijske kulture, ne pa tudi korupcija v ožjem pomenu besede, kot jo opredeljuje Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije. Tak, vsem na oči – očitno neustrezen in nezadosten – je regulatorni ter institucionalni okvir delovanja v Sloveniji in velika večina levih ter desnih vlad v zadnjih dvajsetih letih ni pokazala bodisi znanja, bodisi pripravljenosti, bodisi sposobnosti oziroma moči, da bi to spremenila. Ne glede na pozive KPK, policiji ali sodstvu, bi bil čas, da se politika na eni in na drugi strani zave, da tega v trenutnem pravnem okolju ne morejo

spremeniti nadzorni organi sami.

Komisija zato pričakuje, da se bodo nosilci politične oblasti – če so njihovi skoraj soglasni odzivi na neprimernost take prakse vsaj malce iskreni – zavedali svoje zaskrbljujoče nemoči in nezmožnosti preprečiti takšne politično-korporativne kadrovske prakse. In da v okviru svojih pristojnosti in odgovornosti končno vzpostavijo pravni ter institucionalni okvir, ki bo takšne nesprejemljive kadrovske prakse dejansko onemogočil in, kar je še pomembnejše, vzbudil prepotrebno zaupanje v njihovo kredibilnost ter sploh zmožnost oziroma sposobnost učinkovitega upravljanja javnih zadev, vključno z zagotavljanjem gospodarskih koristi Republike Slovenije.

Komisija zato – ponovno – poziva nosilce oblasti, da prevzamejo odgovornost in dolžnost, povezano z vzpostavljanjem ustreznega kontrolnega okvirja učinkovitega in transparentnega upravljanja državnega premoženja, in povedo, kdaj ter kaj bodo storili, da se bodo stvari izboljšale, da se samoomejijo in izkažejo dovolj zrelosti, odgovornosti in moči, da preprečijo spopade omrežij in prevlado klientelističnih ter ozkih zasebnih interesov nad javnim interesom.

Izjava za javnost KPK ob imenovanju Gašparja Gašparja Mišiča za predsednika uprave Luke Koper

USTAVIMO KORUPCIJO,
ZA BOLJŠI SVET!

Anej Ogrizek, OŠ Antona Globočnika Postojna

»Povej z majico«

KAZALO

- 📖 Tema meseca – Upravljanju kapitalskih naložb države skupna področja korupcijskih tveganj str. 2
- 📖 Marko Jaklič – poročanje o premoženjskem stanju str. 4
- 📖 Prvo obdobjno poročilo o obravnavi zadev s področja nasprotja interesov str. 4
- 📖 Peta delavnica EACT o medijskih kampanjah za preprečevanje korupcije str. 4
- 📖 ICAC z novimi ukrepi nad korupcijska tveganja str. 4
- 📖 Napovednik str. 4
- 📖 Komisija v številkah str. 5
- 📖 Koledar obveznosti str. 5

PRIJAVI SE NA NOVICE

na našem e-naslovu:
<https://www.kpk-rs.si/sl/prijava-na-novice-in-KPK-Vestnik>

»Sostorilec pri korupciji je pogosto naša lastna brezbrzičnost.«
Bess Myerson, miss Amerike 1945 in političarka

UPRAVLJANJU KAPITALSKIH NALOŽB DRŽAVE SKUPNA PODROČJA KORUPCIJSKIH TVEGANJ

Podjetja, ki so v večinski lasti države ali lokalnih skupnosti ali so pod njihovim prevladujočim vplivom, se v diskurzu o korupcijskih tveganjih čedalje pogosteje pojavljajo. Z naraščajočo gospodarsko krizo, ki je razkrila marsikatero pomanjkljivost v delovanju gospodarstva, je v isti koš upravičeno padel tudi tisti njegov del, ki ga upravlja država (oziroma lokalne skupnosti). Pri čemer je ta del še toliko bolj ranljiv, saj je obremenjen s čisto specifičnimi tveganji, ki izvirajo iz njegove tesne povezanosti s političnimi elitami ter notorne odsotnosti uveljavljanja odgovornosti za ravnanja in opustitve pri njegovem upravljanju. Ker ne gre za nezanemarljiv del javnega sektorja, kamor ga je uvrstil Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije (ZIntPK), je njegovo delovanje bistveno za stabilnost in razvoj slovenskega gospodarstva ter posledično tudi blaginje države. Tudi zato je Komisija za preprečevanje korupcije po uveljavitvi ZIntPK leta 2010 resno pristopila k izvajanju svojih pristojnosti v povezavi s temi podjetji.

Skrozi različne aktivnosti je komisija že večkrat, še pogosteje pa v zadnjem obdobju, ko so aktualni veliki projekti, kot je slaba banka, Slovenski državni holding (SDH) in drugi, opozorila na pomanjkljivosti pri upravljanju kapitalskih naložb države ter lokalnih skupnosti. Te pomanjkljivosti na eni strani predstavljajo izrazita tveganja s področja systemske in politične korupcije ter nasprotja interesov in na drugi strani skoraj ničelno uveljavljanje odgovornosti za ravnanja in opustitve, povezane z upravljanjem omenjenih družb. Po mnenju komisije so upravljanjem kapitalskih naložb države skupni dejavniki tveganja, ki jih opisujemo v nadaljevanju.

Nekvalitetni ali celo formalno neobstoječi postopki za izbor vodilnih kadrov ...

... ki v organih upravljanja in nadzora dopuščajo sodelovanje posameznikom, ki ne izkazujejo potrebne strokovnosti in nujne stopnje osebne integritete, ki je jamstvo, da svoje zasebne koristi ali koristi drugih ne bodo postavljali pred koristi gospodarske družbe in da so družbo sposobni voditi učinkovito ter uspešno. Tudi v primeru Zakona o Slovenskem državnem holdingu je komisija opozorila na pomanjkljivost določb o postopku izbora in imenovanja kandidatov za člane nadzornih svetov ter uprave, in sicer nujnost kandidate ocenjevati tudi na podlagi preteklega dela, ravnanja in obnašanja, iz česar bi bilo mogoče sklepati, da so funkcijo opravljali s pričakovano stopnjo integritete, suvereno, strokovno ter vestno. Predvsem je komisija opozorila na nujnost systemske okrepitve postopka in vsebinskih pogojev za imenovanje tako z vidika proaktivne transparentnosti, z vidika preprečevanja možnosti nastanka nasprotja interesov ter z ustrežnejšimi jamstvi pred popolnoma političnim kadrovanjem in razreševanjem. Namreč, tudi ustreza suverenost posameznega člana organa upravljanja in nadzora je bistvena za preprečevanje nedovoljenih (političnih) vplivov na vodenje družb, ki praviloma zahtevajo postavljanje zasebnih interesov pred interese družbe.

Nedavno glasovanje o imenovanju Gašparja Gašparja Mišiča za predsednika uprave Luke Koper, podjetja v večinski lasti države, je tipičen primer, ki kaže na odsotnost ustreznega kontrolnega okvirja učinkovitega in transparentnega upravljanja državnega premoženja, ki bi preprečeval spopade omrežij in prevlado klientelističnih ter ozkih zasebnih nad javnim interesom. Trenutno ne obstaja pravni in institucionalni okvir, ki bi takšne nesprejemljive kadrovske prakse onemogočil ter sploh vzbudil prepotrebno zaupanje v njihovo kredibilnost in zmožnost/sposobnost učinkovitega upravljanja javnih zadev ter zagotavljanja gospodarskih koristi Republike Slovenije.

Kar med drugim dokazuje tudi to, da se je pred očmi celotne (slovenske) javnosti izvedel postopek navedenega imenovanja, v katerem so člani nadzornega sveta Luke Koper na seji soglasno odločili, da se del seje, kjer bodo razpravljali o kandidatih za predsednika uprave, ne bo zvočno snemal, s čemer so zavestno in naklepno preprečili transparentnost postopka, ki je bistvena za kasnejše učinkovitejše ugotavljanje zakonitosti postopka izbora ter tudi odgovornosti članov nadzornega sveta za morebitno kršitev pravil postopka oziroma opustitev dolžnega ravnanja kot članov nadzornega sveta. Navedeno ravnanje dokazuje, da je v Sloveniji strah pred kakršnimikoli negativnimi posledicami za takšno ravnanje odveč.

Netransparentni in nepregledni postopki odločanja oziroma upravljanja s kapitalskimi naložbami ...

... ki bi predvsem zagotavljali sledljivost in preverljivost sprejemanja odločitev ter hkrati vezali odgovornost posameznikov na sprejem teh odločitev. Kot je komisija že opozorila v nekaterih preteklih dokumentih, ko je obravnavala delovanje ter ravnanja odgovornih oseb v slovenskem bančnem sistemu, in sicer v bankah, kjer ima država večinski delež oziroma prevladujoč vpliv, je bilo tam zaznati odločanje vodstvenih in vodilnih oseb o naložbah bank na podlagi političnih, poslovnih in osebnih povezav, posli so se neformalno delegirali v izvedbo s strani družbe – matere hčerinskim družbam, postopki odobravanja naložb niso bili transparentni, zapisniki kreditnih odborov niso bili dosledno vodeni oziroma pomanjkljivi ter drugo. Zaradi teh pomanjkljivosti je komisija ugotovila, da ni bilo mogoče identificirati oseb, ki so sprejele posamezne poslovne odločitve oziroma glasovale zanje, zaradi česar je bistveno oteženo ali onemogočeno morebitno kasnejše ugotavljanje odškodninske ali kazenske odgovornosti teh oseb.

Podoben primer netransparentnosti, kot že omenjeno glasovanje članov nadzornega sveta Luke Koper, je tudi sprejemanje spornih odločitev nekdanjih članov uprave in članov nadzornega sveta Telekom Slovenije, d.d. pri sklenitvi poslov in nakupu in prodaji deležev v kosovski družbi Ipko.net, kjer na primer nadzorni svet ni dobil v predogled Okvirne pogodbe o prodaji Telekomovega deleža v podjetju Ipko.net, ki pa se je v bistvenih delih, ki so predstavljali poslovno tveganje za Telekom, razlikovala od predhodnega Pisma o nameri glede prodaje, ki ga je podpisal predsednik uprave Telekom Slovenije in h kateremu je nazorni svet podal soglasje.

Dodatna netransparentnost delovanja uprave Telekom Slovenije je razvidna tudi iz enega od njenih zapisnikov, s katerimi razpolaga komisija. Iz slednjega namreč izhaja zgolj, da je »uprava gradiva prejela v pisni obliki in sprejela sklep«, pri čemer pa izid glasovanja iz dokumenta ni razviden, je pa bistven za morebitno uveljavljanje odškodninske, kazenske ali druge odgovornosti.

Nedosledno uveljavljanje odgovornosti vodstvenih in drugih kadrov ter članov nadzornih organov ...

... pri čemer je bistveno, da so predhodno natančno opredeljene posameznikove pristojnosti in naloge. V nasprotnem primeru prihaja do prevalitve odgovornosti na »grešnega kozla«, tudi na posamezne uslužbenke, ki so pogosto le sledili navodilom svojih nadrejenih – njihovi nadrejeni, kot glavni krivci, pa ostanejo nekažnovani in neomadeževani. Po drugi stranki pa je iz konkretnih primerov komisije tudi moč opaziti, da se včasih niti sami nadzorniki ne zavedajo svojih pristojnosti oziroma ne poznajo svojih nalog, saj ni malo primerov, ko nadzorniki ob ugotovitvi nepravilnosti pri poslovanju subjekta, ki ga nadzorujejo, svoje

UPRAVLJANJU KAPITALSKIH NALOŽB DRŽAVE SKUPNA PODROČJA KORUPCIJSKIH TVEGANJ

ugotovitve posredujejo komisiji (verjetno pa tudi kakšni drugi instituciji) in jo prosijo za aktivno ukrepanje. Če smo nekoliko cinični, pa je to vseeno korak naprej od stanja, ko si nadzorni sveti takšnih vprašanj sploh niso postavljali ali pa so si pred njimi enostavno zatiskali oči. Kako naj si sicer drugače pojasnimo, da so nepravilnosti pri upravljanju pogosto ugotavljali ter odgovornost uprav uveljavljali drugi organi in ne nadzorni sveti.

V konkretnem primeru Občine Gornja Radgona (občina) in Komunale Radgona, d.o.o. (podjetje), ki je v 100% lasti občine, je komisija ugotovila, da je Feliks Petek, nekdanji predsednik nadzornega sveta podjetja, ob hkratnem opravljanju funkcije člana nadzornega sveta (v obdobju od 9. 9. 2008 do 27. 10. 2010) na podlagi sklepa župana občine Antona Kampuša z dne 7. 7. 2008 za plačilo hkrati opravljal še vlogo predstavnika občine v podjetju ter v imenu občine direktorju dajal smernice pri vodenju družbe, usmeritve glede pravnih in drugih strokovnih nalog ter izvajal druge naloge glede rentabilnosti podjetja po lastni presoji ali na zahtevo župana. Župan je sklep sprejel na pobudo predsednika nadzornega sveta, to pa je takrat še bil Feliks Petek. Ta je člane nadzornega sveta s tem sklepom seznanil dne 12. 8. 2008. Naloge, ki jih je župan s sklepom naložil Feliksu Petku, so, kot je ugotovila komisija, naloge, ki jih navadno opravlja nadzorni svet. Župan je s tem zaobšel občinski svet. Niti občinski svet kot izvrševalec ustanoviteljskih pravic občine v podjetju, ki bi lahko sprejel takšno odločitev, niti nadzorni svet nista ukrepala glede takšnega spornega imenovanja.

Neustrezen način in nepopolno poročanje o delu organov upravljanja nadzornim organom ter na drugi strani neaktivnost nadzornega organa pri opravljanju svoje vloge ...

... pri čemer je komisija pri obravnavi delovanja ter ravnanja odgovornih oseb v slovenskem bančnem sistemu ugotavljala, da poročila ne vsebujejo dovolj kvalitetnih informacij za učinkovito in kvalitetno izvajanje nadzora nad bančnim poslovanjem, v nekaterih primerih pa so uprave celo zavajale nadzorni svet banke. Obenem pa, sodeč po preučeni zapisnikih nadzornih svetov določene bančne skupine, tudi člani oziroma nadzorni sveti kot celota svoje nadzorne naloge pogosto ne opravljajo dovolj profesionalno in vestno; slednje se kaže tudi v pasivnosti posameznih članov, šibki zavzetosti in temeljitosti pri izvajanju nadzorstvenih nalog ter – po mnenju komisije – tudi zato premajhni učinkovitosti in uspešnosti. Dodatno v primerih političnih kadrovanj na samo opravljanje vloge člana organa upravljanja ali nadzora vplivajo tudi politične stranke, ki s prihodom na oblast prevzamejo vlogo države pri upravljanju državnega premoženja in si prilaščajo državna podjetja.

Komisija je s svojo raziskovalno in analitično dejavnostjo pokazala prisotnost političnih vplivov na odločanje v poslovnem okolju, predvsem v podjetjih, v

katerih ima večinski delež ali prevladujoč vpliv država. V Raziskavi o kakovosti gospodarskega in poslovnega okolja v RS, ki je bila izvedena v aprilu 2012, je bilo iz ocen managerjev jasno razvidno, da ima državno lastništvo podjetij v RS pomembno in izrazito negativno vlogo. Državna podjetja pri nas so favorizirana pred zasebnimi. Hkrati pa vemo, da je učinkovitost nadzora nad upravami podjetij nizka. Delničarji so zaščiteni relativno slabo, revizijska poročila so v določenem obsegu prikrojena. V raziskavi Vpliv kadrovanja v nadzorne svete na produktivnost slovenskih podjetij raziskovalcev Domadenik, Prašnikar in Svejnar iz leta 2011, kjer so raziskovali vpliv deleža politično »okuženih« članov nadzornih svetov na poslovne rezultate slovenskih podjetij, je bilo ugotovljeno, da je delež politično »okuženih« nadzornikov večji v podjetjih, ki delujejo na slovenskem trgu, hkrati pa so ta podjetja manj učinkovita. Manjša produktivnost, kot zaključuje komisija, je posledica po eni strani njihove neizkušenosti in neznanja, po drugi pa črpanja ekonomskih rent.

Za konec

Ob vseh zgoraj navedenih pomanjkljivostih je nujen zaključek, da brez medinstitucionalnega pristopa k reševanju problematike upravljanja kapitalskih naložb države na področju korupcijskih tveganj ter tveganj za druga protipravna in neetična ravnanja ne bomo uspešni. Pri obravnavi problematike je trenutno opaziti neuskkljeno delovanje posameznih institucij, slabo informiranost in prenos informacij, obvezno »vrtičkanje«, ki se kaže v tem, da posamezne institucije k reševanju problematike niso pripravljene pristopiti z upoštevanjem širšega konteksta zadeve, ampak pristopajo s »tunelskim pogledom«; slednje pomeni, da se omejuje le na ozko področje, pri tem pa zanemarijo – namenoma ali zaradi pomanjkanja ustreznih znanj in sposobnosti – vplive, ki jih ima konkreten problem tudi na druga področja. Dodatno celoten proces otežuje netransparentnost samega postopka reševanja problematike ter »obvezno« neplodno polemiziranje in politiziranje posameznih predlaganih rešitev. Ob vsem tem se utemeljeno postavlja vprašanje, kdaj bodo vpleteni in vsi tisti, ki jih to zadeva, razumeli, da smo v zamudi?

Ob poplavi različnih izobraževalnih programov ter različnih licenc in standardov kakovosti ter sistemov poročanja, ki so na razpolago bodočim in obstoječim članom nadzornih svetov; da ne omenjamo analiz slabih praks, ki jih ni malo in iz katerih se prej navedeni programi, sistemi, standardi lahko nadgrajujejo – in naj se čim prej, če je do teh slabih praks prišlo zaradi njihovih pomanjkljivosti – se bojimo, da razlog slabih praks in usodnih posledic za podjetja, zaposlene in državljane ni v pomanjkljivosti zgoraj navedenih orodij, ampak v pomanjkanju njihovega poznavanja, predvsem pa njihove neuporabe.

Marko Jaklič – poročanje o premoženjskem stanju

Ljubljana – Zaradi večjega zanimanja medijev Komisija za preprečevanje korupcije pojasnjuje, da je nekdanji direktor Lekarne Ljubljana Marko Jaklič po Zakonu o integriteti in preprečevanju korupcije (ZIntPK) zavezanec za nadzor nad premoženjskim stanjem. Zavezanec svojega premoženjskega stanja komisiji nikoli ni sporočil, iz njegovega neodzivanja na pozive komisije je razvidno sistematično izogibanje izpolnitvi te dolžnosti. Zaradi tega je komisija za vzpostavitev zakonitega stanja uporabila druge možnosti skladno z zakonom.

Marko Jaklič bi moral svoje premoženje komisiji prvič prijaviti v 75 dneh po uveljavitvi zakona v letu 2010, kasneje v celoti na elektronskem obrazcu do 31. 1. 2012 in nazadnje v mesecu dni po prenehanju funkcije direktorja Lekarne Ljubljana, torej do konca aprila 2013.

Kot zapisano, Marko Jaklič svojega premoženjskega stanja komisiji nikoli ni sporočil. Komisija ga je k temu pozivala, vendar zavezanec pošte ni dvigoval, zato mu je bila pošiljka na koncu puščena v hišnem predalčniku in je nastopila fikcija (domneva) vročitve. Kljub temu zavezanec na poziv ni odgovoril in do izteka roka komisiji ni sporočil premoženjskega stanja. Komisija bo nadaljevala z vodenjem prekrškovnih postopkov v zvezi z opustitvami prijave premoženjskega stanja, kjer so za to izpolnjeni pogoji.

Ker komisija svojih pristojnosti pri nadzoru premoženjskega stanja zaradi neodzivanja zavezanca v konkretnem primeru ne more izvajati, je Uradu za preprečevanje pranja denarja in Davčni upravi Republike Slovenije podala pobudo, da ugotovi dejansko stanje premoženja Marka Jakliča in podatke posreduje komisiji, da bo lahko nadaljevala z izvajanjem svojih pristojnosti.

Komisija poudarja, da je nadzor nad premoženjskim stanjem funkcionarjev, visokih javnih uslužbencev in poslovodnih oseb subjektov javnega sektorja uzakonjen – kar je tudi mednarodnopravno primerljivo – med drugim zato, da se zmanjšujejo možnosti za prikrite zlorabe javnih funkcij in položajev za pridobivanje zasebnih materialnih koristi. Zaradi tega bo komisija uporabila vse pristojnosti oziroma možnosti, ki jih ima na voljo, da se bo dosegal namen zakona.

Prvo obdobjo poročilo o obravnavi zadev s področja nasprotja interesov

Ljubljana – Senat komisije je 1. avgusta sprejel obdobjo poročilo o izvedenih postopkih ugotavljanja nasprotja interesov v obdobju april–junij 2013.

Komisija je pri preverbi spoštovanja določb o dolžnem izogibanju nasprotju interesov v omenjenem obdobju obravnavala 31 zadev in v 9 primerih ugotovila, da so bile te določbe kršene, v 7 zadevah kršitev ni ugotovila, v 1 primeru je postopek ustavila, v 12 zadevah zavrnila obravnavo zadeve in hkrati 4 zadeve odstopila pristojnim organom, 2 zadevi pa je

zavrnila.

Komisija je v obdobju od aprila do junija 2013 na področju nasprotja interesov izdala 5 odločb o prekršku, v 4 postopkih je bila izrečena globa, v 1 pa opomin; v tem obdobju so bili uvedeni in še nezaključeni 4 postopki o prekršku.

Institut dolžnega izogibanja nasprotju interesov oziroma odpravljanja tega nasprotja je namenjen spodbujanju transparentnosti ter poštenega delovanja v procesih in postopkih izvrševanja javne oblasti pri opravljanju javnih funkcij in opravljanju javnih zadev. Ta institut od posameznika zahteva, da se izloči iz obravnave in odločanja v vseh zadevah, v katerih je poleg (ali namesto) javnega interesa, ki ga je kot uradna oseba dolžan zasledovati po uradni dolžnosti, prisoten (tudi) njegov zasebni interes ali vsaj videz, da njegov zasebni interes vpliva na objektivno in nepristransko opravljanje javnih funkcij in nalog; ali pa da vse relevantne okoliščine v zvezi s tem razkrije svojemu predstojniku (ali komisiji, če predstojnika nima), in počaka na odločitev. S tem se zagotavlja in dviga integriteta, pa tudi ugled ne le konkretnega posameznika in subjekta, ki ga predstavlja, ampak tudi javnih institucij in javnega sektorja kot celote.

Celotno poročilo je dostopno na [spletnih straneh komisije](#).

Peta delavnica EACT o medijskih kampanjah za preprečevanje korupcije

Ljubljana – V organizaciji Komisije za preprečevanje korupcije je v sredini avgusta potekala peta delavnica tristranskega projekta EACT na temo medijskih kampanj na področju preprečevanja korupcije.

Udeleženci delavnice EACT

Na tokratni delavnici so bile udeležencem predstavljene obstoječe prakse na področju priprave in izvedbe medijskih kampanj s področja preprečevanja korupcije, osveščanja in večanja zaupanja v protikorupcijske organe, hkrati pa so pridobili nova znanja, ki jih bodo lahko uporabili pri njihovem delu.

Peta delavnica v Sloveniji je hkrati tudi zadnja, ki jo kot partner trilateralnega projekta organizira komisija. V sklopu projekta bo komisija v oktobru organizirala še zaključno konferenco, s čimer bo projekt tudi uradno končan.

Spomnimo – EACT je projekt, ki so ga pripravile Avstrija (Zvezni urad za preprečevanje korupcije – BAK), Slovaška (Urad za boj proti korupciji) in Slovenija (KPK in NPU). Slovenski del projekta je namenjen preventivni dejavnosti,

Slovaški mednarodnemu sodelovanju, Avstrijski pa preiskavi in pregonu korupcijskih ravnanj.

Več o projektu lahko preberete na [spletnih straneh komisije](#).

ICAC z novimi ukrepi nad korupcijska tveganja

Avstralska Neodvisna komisija proti korupciji (ICAC) državnim organom nudi pomoč pri zmanjševanju korupcijskih tveganj na področju sodelovanja z izvajalci informacijskih storitev. V ta namen so v posebnem dokumentu opredelili pet ključnih vzvodov za izboljšanje stanja. Razlog za nove ukrepe sta dva nedavna odmevna primera korupcije v vladnih organizacijah Novega Južnega Walesa.

V dokumentu z naslovom »Delo z IT (informacijske tehnologije) izvajalci, izboljšanje IT rezultatov«, ki so ga objavili v tem mesecu, ICAC raziskuje posamezne pomanjkljivosti, s katerimi se pri sodelovanju z IT izvajalci soočajo zaposleni v javnem sektorju, ki nimajo izkušenj s področjem informacijskih tehnologij.

Dr. Robert Waldersee, izvršni direktor ICAC, je povedal, da so v zadnjih 12 mesecih opravili razgovore z mnogimi direktorji, menedžerji, revizorji in strokovnjaki s področja IT iz različnih avstralskih organizacij javnega ter zasebnega sektorja o tem, kakšen naj bo učinkovit nadzor nad izvajalci IT storitev, z namenom, da bi določili najboljše prakse pri revidiranju in upravljanju z izvajalci. »Če upoštevaš dobre prakse, težje pride do korupcije,« je dejal Waldersee. Pristop k delu z IT izvajalci mora biti po ugotovitvah ICAC usmerjen k učinkovitemu upravljanju petih ključnih področij:

- navezovanje poslovnega procesa na nadzorne mehanizme projekta;
- ločevanje faz načrtovanja in implementacije;
- varovanje »vstopne točke«, skozi katero izvajalci vstopijo v organizacijo;
- upravljanje vodenja projektov;
- zagotavljanje jasne izhodne strategije;

Viri: CIO Magazine, ICAC

Celotno novico lahko preberete na [spletnih straneh komisije](#).

NAPOVEDNIK

- 1 5. september 2013 – V Strasbourgu bo potekal sestanek biroja GRECO. Sestanek se bo kot članica biroja udeležila tudi predstavnica komisije.
- 1 23. september 2013 – Komisijo bo obiskala delegacija iz Moldavije, ki ji bodo uslužbenci komisije predstavili delovanje organa.

KOMISIJA V ŠTEVILKAH

Posledica transparentnega delovanja vsakega organa je odgovorno ravnanje. Del transparentnosti je pregled dela skozi številke. Ker je transparentnost eno izmed vodil Komisije za preprečevanje korupcije in standard, ki ga zagovarjamo kot univerzalno načelo javnega sektorja, v KPK Vestniku objavljamo mesečno osvežene podatke o naših aktivnostih.

Spodnji podatki predstavljajo aktivnosti komisije v letu 2013.

Prijave

Število prejetih prijav	790, od tega rešenih 533
Število vseh rešenih prijav	1013

Pravna mnenja, pojasnila in odgovori

Področje nasprotja interesov	87
Področje nezdružljivosti funkcij	60
Področje omejitev poslovanja	54
Področje premoženjskega stanja	174
Področje lobiranja	10
Področje načrtov integritete	615
Področje protikorupcijske klavzule	34
Skupaj izdanih pojasnil	1034

Področje nezdružljivosti funkcij

Število opozoril funkcionarjem glede nezdružljivosti funkcij	0
Število odločb poklicnim funkcionarjem za opravljanje dodatne pridobitne dejavnosti	2

Zahteve za dostop do informacij javnega značaja

Število skupno prejetih vlog	58
Število zavrženih zahtev v celoti	8
Število delno zavrženih zahtev	17
Število ugodenih zahtev v celoti	32
Število zahtev, ki so še v postopku odločanja	1
Število zadev v postopku reševanja pritožb pri informacijskem pooblaščenca	2

Področje integritete

Število celovito pregledanih in ocenjenih načrtov integritete	1238
---	------

Izvedena izobraževanja in usposabljanja za javni sektor

Število izvedenih usposabljanj	37
Število udeležencev usposabljanj	2613

Področje protikorupcijske klavzule

Število izdanih dovoljenj za izvzetje iz dolžnosti vključitve protikorupcijske klavzule v pogodbe	0
---	---

Prekrškovni postopki zoper fizične osebe, pravne osebe in odgovorne osebe pravnih oseb (2013)

Število uvedenih prekrškovnih postopkov/ukrepov	100
Število pravnomočno zaključenih postopkov/ukrepov	56

KOLENDAR OBVEZNOSTI

SPROTNE OBVEZNOSTI

- Prijava premoženjskega stanja** – takoj, najpozneje pa v enem mesecu po nastopu in prenehanju funkcije ali dela. Dolžnost poročanja o premoženjskem stanju velja še leto dni po prenehanju funkcije ali dela.
- Poročanje lobirancev o lobističnem stiku z registriranimi ali neregistriranimi lobistom** – v roku treh dni svojemu predstojniku in komisiji. Poleg tega komisiji v roku 10 dni o prepovedanih ravnanjih lobista.
- Poročanje o omejitvah poslovanja** – funkcionarji organu, v katerem opravljajo funkcijo, v enem mesecu po nastopu, nato pa najkasneje v 8 dneh po vsaki spremembi; organ komisiji posreduje podatke najkasneje v 15 dneh od njihovega prejema.
- Poročanje o nezdružljivosti funkcij** – funkcionar mora najpozneje v 30 dneh po izvolitvi ali imenovanju prenehati opravljati dejavnost oziroma funkcijo, ki je nezdružljiva z njegovo novo funkcijo.
- Poročanje o nasprotju interesov** – takoj pisno obvestiti svojega predstojnika oziroma komisijo, če ni predstojnika. Ob tem je potrebno prenehati z delom v zadevi, kjer je prišlo do nasprotja interesov – razen če bi bilo nevarno odlašati.

Podrobnejše informacije o rokih in obveznostih zavezancev po ZIntPK so dostopne na spletnih straneh Komisije za preprečevanje korupcije.

KPK Vestnik Komisije za preprečevanje korupcije je licenciran pod licenco Creative Commons priznanje avtorstva 2.5 Slovenija.

Ustvarjen je na podlagi dela, dostopnega na www.kpk-rs.si. Dodatna dovoljenja, ki jih ne obsega ta licenca, so dostopna na anti.korupcija@kpk-rs.si.